Het voorschrijfgedrag van huisartsen in woonzorgcentra - een praktijkverbeterend project

Haio: ADRIAENSSENS Katrien , V.U.B.
Promotor: VANDEVOORDE Jan , V.U.B.
Praktijkopleider: ADRIAENSSENS Christel , HENDRIKS Dirk

Context: Medicatie voorschrijven aan ouderen is geen gemakkelijke opdracht. Er gebeuren dan ook heel wat fouten op verschillende vlakken, vooral bij de ge?nstitutionaliseerde bejaarden. Die fouten kunnen ernstige gevolgen hebben voor de bewoner in kwestie. Aan de basis hiervan liggen verschillende factoren. Sinds enkele jaren wordt er veel onderzoek gedaan naar medicatiefouten bij die fragiele populatie.

Onderzoeksvraag: Passen huisartsen hun voorschrijfgedrag aan wanneer ze de meest recente richtlijnen rond acetylcyste?ne krijgen? P: 238 huisartsen met ??n of meerdere patiënten in een woonzorgcentrum van het Zorgbedrijf Antwerpen I: het geven van de meest recente richtlijnen rond acetylcyste?ne aan de betrokken huisartsen. C: er wordt een vergelijking gemaakt tussen het initi?le aantal voorschriften voor acetylcyste?ne en het aantal voorschriften nadat alle artsen de richtlijnen nog eens gekregen hebben. Er was geen controlegroep. O: de outcome is een antwoord op de vraag of huisartsen hun voorschrijfgedrag aanpassen wanneer zij op de hoogte gesteld worden van nieuwe richtlijnen omtrent acetylcyste?ne.

Methode: Er werd een cohortestudie verricht bij de 238 huisartsen van de 17 WoonZorgCentra van het Zorgbedrijf Antwerpen. De interventie betrof een mail (of brief) met de laatste richtlijnen rond acetylcyste?ne. Deze werd verstuurd januari-februari 2012. De pre-interventionele meting was in december 2011, de postinterventionele in april 2012. Er werd anoniem gemeten hoeveel voorschriften er gemaakt werden en of de indicatie chronisch of acuut was. De gegevens werden verkregen via extern IT bedrijf Digipolis.

Resultaten: Er werd een statistisch significante daling gevonden bij het totaal aantal patiënten die acetylcyste?ne voorgeschreven kregen en in het aantal voorschriften per patiënt. Deze kon niet bevestigd worden in een strenger geselecteerde groep met correlatieco?ffici?nt = 1. Het aantal artsen dat acetylcyste?ne voorschriften maakte en de verhouding acute/chronische voorschriften werd niet significant gewijzigd door de interventie.

Conclusie: Het is op basis van dit onderzoek niet mogelijk om met zekerheid te zeggen dat artsen hun voorschrijfgedrag aanpassen wanneer zij op de hoogte gesteld worden van de nieuwe richtlijnen omtrent acetylcyste?ne. Wel is er minstens een positieve trend waar te nemen. Het is hopelijk de aanzet voor verder wetenschappelijk onderzoek dat een belangrijke impact kan hebben op de praktijk, namelijk een degelijk medicatiebeleid dat op grote schaal ge?mplementeerd kan worden voor onze ouderen in woonzorgcentra